

1969, eksempelvis for indkomståret 1. august 1968 til 31. juli 1969. Den skattepligtige skal imidlertid kun svare skat med en så stor del af de beregnede beløb, som forholdsmæssigt svarer til den del af indkomståret, der falder inden for kalenderåret 1969, i eksemplet således $\frac{7}{12}$ af de for hele året beregnede beløb. Det foreslås i overensstemmelse hermed, at skatdeberegningen udelukkende skal ske efter de regler, der gælder for kalenderåret 1969.

Til § 7.

Reglerne i kildeskattelovens afsnit V om opkrævning af indkomst- og formueskat m. v. finder efter forslaget første gang anvendelse ved beskatningen for indkomståret 1969. Af praktiske grunde foreslås det dog, at reglerne i kildeskattelovens § 73 om indeholdelse i lønning m. v. efter pålæg fra skattemyndighederne skal anvendes også ved indrivelse af skatterestancer vedrørende skatteåret 1968-69 og tidligere skatteår, når sådan inddrivelse finder sted efter den 1. januar 1969.

Til § 8.

Aktieudbytte m. v. er indkomstskattepligtigt for modtagerne på det tidspunkt, hvor det erhverves. Efter praksis forstås der herved i reglen det tidspunkt, hvor udbyttet kan kræves udbetalt. Den foreslåede bestemmelse medfører derfor, at der skal ske indeholdelse i aktieudbytter m. v., der først kan kræves udbetalt i året 1969, selv om vedtagelsen om udbyttebetaling på aktieselskabets generalforsamling finder sted i året 1968.

I praksis forekommer der tilfælde, hvor der før den endelige vedtagelse på generalforsamlingen sker udbetaling af a conto udbyttebeløb. Hvor dette sker før den 1. januar 1969 under sådanne omstændigheder, at indkomstskattepligt af a contobeløbene må anses for opstået ved udbetalingerne, skal der ikke af selskabet indeholdes skat af udbyttet efter reglerne i kildeskattelovens afsnit VI. Såfremt a contoudbetalingerne går ud over, hvad der efter selskabets hidtidige forhold må anses for det normale, vil der derimod være mulighed for at beskatte de udbetalte beløb som overført indkomst efter reglen i forslaget § 10, stk. 2.

Til § 10.

Pligten til at svare skat af eventuel overført indkomst påhviler personer, for hvem der efter reglerne i forslaget § 19 skal foretages skatteansættelse for indkomståret 1968. Ved afgørelsen af, om de subjektive betingelser for skattepligt er opfyldt, anvendes, som det fremgår af § 19, de regler, der var gældende for skatteåret 1968-69. Heraf følger

bl. a., at de hidtidige regler om afgangsførelse på grund af fraflytning til udlandet eller dødsfald finder anvendelse på skatten af overført indkomst.

Indkomst kan overføres til 1968 enten ved, at indtægtsbeløb henføres til dette år, eller ved at udgiftsfradrag reduceres med henblik på placering i et senere år.

Bestemmelsen i stk. 1 nævner som typiske eksempler på, hvorledes overført indkomst ved regnskabsmæssige dispositioner kan fremkomme, formidskelse af afskrivninger på driftsmidler og varelagre. Ved anvendelsen af bestemmelsen må der lægges vægt på, om den skattepligtige ved indkomstoppgørelsen eller regnskabsførelsen har disponeret under hensyn til, at indkomst i 1968 principielt ikke beskattes, og under indtryk heraf har foretaget dispositioner, han ellers ikke ville have foretaget. De dispositioner, som bestemmelsen i stk. 1 skal tjene til at modvirke, kan karakteriseres ved følgende eksempel.

En erhvervsdrivende har ved udgangen af indkomståret 1967 nedskrevet sit varelager med den højeste tilladte procent, der efter varelagerloven var 28. For indkomståret 1968 nedskriver han varelageret med en væsentlig lavere procent, og for 1969 foretager han ingen nedskrivning. Derved forhøjes hans indkomst for hvert af årene 1968 og 1969 med beløb svarende til den skete reduktion af nedskrivningen. Forhøjelserne vil i de fleste tilfælde kunne tilpasses til indkomstforholdene på en sådan måde, at der ikke opstår overskydende indkomst for 1968. Indkomsten for 1969 bliver ganske vist forhøjet med den del af lageropskrivningen, der placeres i dette år, men skatteyderen vil allerede i 1970 kunne opveje dette ved en tilsvarende nedskrivning på varelageret.

Til belysning af, hvilke dispositioner der sigtes til med bestemmelsen i stk. 2, kan anføres følgende eksempel. En hovedaktionær i et aktieselskab lader normalt selskabet deklarere et udbytte på 200.000 kr. af den ham tilhørende aktiepost. Det forudsættes, at han i øvrigt har betydelige indtægter, bl. a. som direktør i selskabet. I 1968 forøger han udbyttet til 500.000 kr. og i 1969 til 400.000 kr. For de to år får han således i alt 500.000 kr. mere i udbytte end normalt. Under forudsætning af, at der herefter ikke bliver tale om overskydende indkomst, vil dispositionerne kun koste skatteyderen merskatten af de 200.000 kr., hvormed udbyttet forøges i 1969. Denne merskat og mere til kan indvindes ved i de følgende år at nedsætte udbyttet i forhold til det normale ved hjælp af de penge, der er frigjort ved de forøgede udlodninger i 1968 og 1969.